

ΕΙΣΑΓΩΓΗ
ΣΤΗΝ
ΑΝΘΡΩΠΟΣΟΦΙΑ

Rudolf Steiner

Η ΚΟΣΜΟΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ RUDOLF STEINER

GA 234

Μετάφραση
Δημήτριος Περούλας & Β.Κ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ETRA

Τίτλος: **Εισαγωγή στην ανθρωποσοφία**
Η κοσμοθεωρία του Rudolf Steiner

Ομιλητής: Rudolf Steiner
Μετάφραση: Δημήτριος Περούλας & Β.Κ.
Επιμέλεια έκδοσης: Γεράσιμος Ε. Κατραμάδος

ISBN: 978-618-5735-29-6



Ελληνική Ανθρωποσοφική Κοινότητα
www.anthroposophy.gr

Εκδόσεις ETRA© 2024
Ευεργετών 7, Π. Φάληρο, 17563
Τ: 210 9811753 - www.etra.gr

Κανένα μέρος του παρόντος βιβλίου δεν επιτρέπεται να αναπαραχθεί με οποιαδήποτε μηχανική, φωτογραφική ή ηλεκτρονική διαδικασία ή με τη μορφή φωνογραφικής εγγραφής, ούτε να αποθηκευτεί σε σύστημα ανάκτησης, να μεταδοθεί ή να αντιγραφεί με οποιονδήποτε άλλο τρόπο για δημόσια ή ιδιωτική χρήση χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη.

Ο άνθρωπος δεν είναι ένα ον που παραμένει
στάσιμο, είναι ένα ον που βρίσκεται στη διαδικασία
του γίγνεσθαι. Όσο περισσότερο επιτρέπει
στον εαυτό του να εξελιχθεί, τόσο περισσότερο
εκπληρώνει την αληθινή του αποστολή.

~ *Rudolf Steiner*



Το έργο του Ανθρωποσοφικού Κινήματος ουσιαστικά είναι να μας γνωστοποιήσει κόσμους που μας περιβάλλουν κάθε στιγμή. Κόσμους στους οποίους ζούμε, αλλά για τους οποίους δε γνωρίζουμε τίποτα υπό κανονικές συνθήκες. Η Ανθρωποσοφία δε θέλει να μας γνωστοποιήσει κόσμους οι οποίοι είναι μακριά μας, δηλαδή κόσμους που μας είναι απρόσιτοι. Θέλει να μας φέρει πιο κοντά με τους κόσμους εκείνους που μας επηρεάζουν και μας περιβάλλουν. Ωστόσο, αυτοί οι κόσμοι είναι άγνωστοι για μας επειδή δε διαθέτουμε τα όργανα εκείνα που θα μας επιτρέψουν να τους παρατηρήσουμε.

Προς το παρόν, το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να ενημερώσουμε για τους κόσμους αυτούς τους ανθρώπους. Μπορούμε μόνο να επισημάνουμε και να ενθαρρύνουμε τους ανθρώπους να συμμετέχουν σε δραστηριότητες που θα «ξεκλειδώσουν» τα όργανα εκείνα που θα τους επιτρέψουν να αντιληφθούν αυτούς τους υψηλότερους κόσμους.

Βερολίνο, 28 Οκτωβρίου 1903 - (GA 88)

~ Rudolf Steiner

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος του μεταφραστή 11

GA 234 - ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣΟΦΙΑ

I. Ανθρωποσοφία - αυτό που ζητά ο άνθρωπος σήμερα 37

Τα δύο πιεστικά ερωτήματα της ανθρώπινης ψυχής. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να πλησιάσει τη φύση χωρίς να καταστραφεί. Η φύση δεν μπορεί να εισέλθει στο εσωτερικό του ανθρώπου χωρίς να γίνει μια απλή εικόνα. Οι παραδοσιακές απαντήσεις της παλιάς επιστήμης, τέχνης και θρησκείας δεν ισχύουν πλέον. Η Ανθρωποσοφία θέλει να δώσει μια νέα απάντηση.

II. Η διαλογιστική συνείδηση 55

Όσον αφορά την πρόσληψη και την αποβολή φυσικών ουσιών ο ανθρώπινος οργανισμός σχετίζεται με την εξωτερική φύση. Οι ενδιάμεσες εσωτερικές διεργασίες του ανθρώπινου οργανισμού σχετίζονται με μια παρελθούσα γήινη κατάσταση. Επαναλαμβάνουμε μέσα μας αυτό που υπήρχε κάποτε στην αρχαία Γη. Αυτή η προηγούμενη γήινη κατάσταση μπορεί να παρατηρηθεί μέσω του διαλογισμού. Η ουσία του διαλογισμού. Η αντίληψη του αιθερικού και του αστρικού στον εαυτό μας και στην εξέλιξη του χρόνου.

III. Από τη συνηθισμένη γνώση στη μυητική γνώση 73

Η σχέση του ανθρώπου με τα άστρα και το σύμπαν. Το έργο της Ανθρωποσοφίας. Η Σελήνη και ο Ήλιος ως πύλες που οδηγούν στον υπεραισθητό κόσμο. Η Σελήνη και ο Ήλιος σε σχέση με το παρελθόν και το μέλλον του ανθρώπινου πεπρωμένου. Άνθρωποι που κάνουν εντύπωση στον νου μας και άλλοι που επηρεάζουν τη θέλησή μας ως ένδειξη καρμικών σχέσεων.

IV. Διαλογισμός και Έμπνευση

91

Δεν μπορούμε να λύσουμε το αίνιγμα της φύσης και το αίνιγμα της ψυχής με τη συνηθισμένη σκέψη. Η ενίσχυση της σκέψης μέσω του διαλογισμού οδηγεί στην εμπειρία μιας δεύτερης ανθρώπινης ύπαρξης που συνδέεται με τον χώρο έξω από τη Γη. Ο φυσικός άνθρωπος και το στερεό. Ο ρευστός άνθρωπος και η σύνδεσή του με το αιθερικό. Το άδειασμα της συνείδησης οδηγεί μέσω της έμπνευσης στην εμπειρία της επιρροής του πνευματικού κόσμου. Το αστρικό και ο αέρινος άνθρωπος. Η λύρα του Απόλλωνα ως εσωτερική μουσική.

V. Η αγάπη, η Διάισηση και το Εγώ

115

Η φύση του αιθερικού και του αστρικού. Το αιθερικό σώμα ως χρονικός οργανισμός. Το αστρικό σώμα που λάμπει από το πνευματικό. Η αγάπη ως γνωστική δύναμη. Ο πόνος της μύησης. Η αναγνώριση του Εγώ της προηγούμενης ενσάρκωσης. Η επίδραση του Εγώ στον θερμικό οργανισμό. Η λειτουργία των ηθικών ωθήσεων από τις προηγούμενες επιγείες ζωές μέσω του θερμικού ανθρώπου.

VI. Η ζωή του ύπνου

135

Η κατάσταση του ύπνου. Η εμφάνιση του περιεχομένου της συνείδησης Έμπνευσης ως αναμνήσεις από τη ζωή του ύπνου. Το Εγώ και ο αστρικός οργανισμός στην εγρήγορση και στον ύπνο. Η ουσία της Έμπνευσης και της Διάισησης. Η επιστροφή του ανθρώπου στην προ-γήινη ύπαρξή του ή σε μια προηγούμενη επίγεια ζωή του κατά τη διάρκεια του ύπνου. Η φύση της μνήμης. Η διάχυση των εικόνων της μνήμης στο σύμπαν μετά τον θάνατο. Αλληλεπίδραση μεταξύ του ανθρώπου και του κόσμου.

VII. Η ζωή των ονείρων

153

Τα δύο είδη ονείρων: τα όνειρα που απεικονίζουν το εξωτερικό και εκείνα που εκφράζουν συμβολικά εσωτερικές διεργασίες. Το πρώτο είδος ονείρου εκφράζει τη σχέση του Εγώ με τον κόσμο, τη δυνατή ή αδύναμη θέληση. Στο δεύτερο είδος ονείρου πα-

ρεμβάινει το αστρικό σώμα. Αυτό το είδος ονείρου είναι παρόμοιο με τον τρόπο που οι εικόνες βιώνονται στην Ενόραση. Η σχέση της Ενόρασης και της ονειρικής εικόνας με τα εσωτερικά όργανα.

VIII. Η ενορατική συνείδηση 171

Η ενορατική συνείδηση. Ο τρίπτυχος οργανισμός ιδωμένος ενορατικά. Η σύνδεση της μιας επίγειας ζωής με την άλλη. Οι αναμνήσεις ιδωμένες ενορατικά. Κοιτάζοντας πίσω μετά τον θάνατο. Οι πράξεις του ανθρώπου ιδωμένες ενορατικά. Η εμπειρία του χρέους απέναντι στο σύμπαν. Η διαμόρφωση του κάρμα. Η ασυνείδητη βίωση της πνευματικής πλευράς της καθημερινής ζωής στα όνειρα.

IX. Η μνήμη μετά τον θάνατο 189

Η μνήμη από την οπτική γωνία της φυσικής ζωής. Η διάλυση του πίνακα της μνήμης στο σύμπαν μετά τον θάνατο. Το πνευματικό αντίστοιχο των αναμνήσεων κατά την ανάδρομη γήινη ζωή και η εμπειρία της αντιστάθμισης μέσω του πόνου. Η πνευματική μας αυτογνωσία. Η είσοδος στον πνευματικό κόσμο. Η εμπειρία των πνευματικών όντων. Η ώθηση για αντιστάθμιση σε μια νέα επίγεια ζωή.

Η ΟΝΤΟΤΗΤΑ ΑΝΘΡΩΠΟΣΟΦΙΑ 205

Βιογραφικό Rudolf Steiner 224

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗ

Το εξελικτικό ταξίδι του Ρούντολφ Στάινερ
Πνευματική Βιογραφία

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι ένα ιδιαίτερο μυστήριο συνδέεται με την αλληλουχία των ενσαρκώσεων του Ρούντολφ Στάινερ, στην οποία επέστησε την προσοχή κατά τη διάρκεια των βραδινών διαλέξεων του Συνεδρίου των Χριστουγέννων, που έλαβε χώρα από τις 25/12/1923 έως τις 1/1/1924, καθώς αυτές οι διαλέξεις αποτελούν ένα είδος εισαγωγής σε όσα έδωσε κατά τη διάρκεια της επόμενης περιόδου (Ιανουάριος του 1924 μέχρι την Τελευταία Ομιλία/Διάλεξη στις 28/9/1924) με τη μορφή διαλέξεων για το κάρμα (82 συνολικά) σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες. [Τόσο οι διαλέξεις του «Συνεδρίου των Χριστουγέννων» (GA 260) όσο και οι διαλέξεις για τις «Καρμικές Σχέσεις» έχουν εκδοθεί από τις εκδόσεις ETRA]. Αυτή η ακολουθία κορυφώνεται σε εκείνες τις διαλέξεις όπου μιλάει για το κάρμα της νεοσύστατης Γενικής Ανθρωποσοφικής Κοινότητας σε σχέση με το δικό του κάρμα. Ο πιο σημαντικός λόγος για τον οποίο ο Ρούντολφ Στάινερ μίλησε για το δικό του κάρμα σε σχέση με εκείνο των μαθητών του μετά το Συνέδριο των Χριστουγέννων ήταν επειδή, με το Συνέδριο των Χριστουγέννων και την ίδρυση της Γενικής Ανθρωποσοφικής Κοινότητας (και, αντίθετα με όλους τους απόκρυφους νόμους, έγινε ο πρώτος πρόεδρος της), κάνοντας αυτό το βήμα ένωσε εσωτερικά το δικό του προσωπικό κάρμα άρρηκτα με αυτό της Κοινότητας. Αυτό ήταν γι' αυτόν μια μεγάλη θυσία, ίσως ακόμη και η μεγαλύτερη που μπορεί να κάνει ένας χριστιανός Μύστης ως μαθητής του Χριστού στη Γη. Και όπως γνωρίζουμε, η άμεση συνέπεια αυτής της ελεύθερα θελημένης πράξης του να πάρει πάνω του το κάρμα